

Ο μοναχός που με τη σημαία του ευλογεί τους Ικάρους

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μοναχός Ιωσήφ Αγιορείτης

Μπορεί οι προστάτες της Πολεμικής Αεροπορίας να είναι οι Ταξιάρχες που γιορτάζουν σήμερα, όμως ο σύγχρονος «προστάτης» των πιλότων μας δεν είναι άλλος από έναν ταπεινό αγιορείτη μοναχό που με τη σημαία και τις ευχές του κρατά ψηλά το φρόνημα των σημερινών Ικάρων.

Η φωτογραφία του, καθώς και διάφορα video έχουν κάνει το γύρο του κόσμου. Είναι ο μοναχός που κάθε φορά που κάποιο αεροσκάφος της Πολεμικής Αεροπορίας περνά πάνω από την Χερσόνησο του Άθωνα, «αναγκάζει» τους πιλότους να κάνουν χαμηλή διέλευση για να τον «χαιρετίσουν».

Και πώς να μην το κάνουν όταν ο μοναχός αυτός βγαίνει στην άκρη του βουνού και με μια τεράστια σημαία, πότε ελληνική και πότε βυζαντινή, τους χαιρετά και με το δικό του τρόπο τιμά την αποστολή τους.

Ποιος είναι όμως αυτό ο μοναχός και ποια η ιστορία του;

Η πρώτη γνωριμία

Χρόνια πριν, ο Ιωσήφ βρέθηκε στην Σκύρο για ένα τοπικό πανηγύρι. Εκεί επισκέφθηκε την αεροπορική βάση. Ένας από τους πιλότους των μαχητικών τον αναγνώρισε. Ήταν ο καλόγερος στο μικρό κελί σε μια από τις κορυφές του Άθωνα πάνω από ένα «σημείο στροφής» όπως λέγεται στη γλώσσα της αεροπορίας.

Μετά την γνωριμία αυτή, ο ιπτάμενος κάθε φορά που περνούσε από το σημείο φρόντιζε να μειώνει το ύψος του χαιρετώντας με τον τρόπο του το μοναχό, κι εκείνος από την γη έκανε το ίδιο κουνώντας τα χέρια.

Μέχρι που μια μέρα ο μοναχός Ιωσήφ, πήρε μια τεράστια ελληνική σημαία. Ο χαιρετισμός πήρε άλλη χροιά.

Ο μοναχός την κυμάτιζε όσο πιο περήφανα και πανηγυρικά μπορούσε και ο πιλότος, σαν να υποκλινόταν στην Γαλανόλευκη έκανε μια χαμηλή διέλευση δίπλα ανταποδίδοντας την τιμή.

Η ιστορία του καλόγερου με τη σημαία διαδόθηκε σχεδόν αστραπιαία μεταξύ των χειριστών της Πολεμικής Αεροπορίας και ο ένας μετά τον άλλο, κάθε φορά που η αποστολή τους ήταν στην περιοχή, περνούσε για να χαιρετήσει τον καλόγερο.

Οι πρώτες φωτογραφίες άρχισαν ήδη να κυκλοφορούν και μέσω του διαδικτύου αυτή η μοναδική σχέση του ταπεινού Αγιορείτη με τους πιλότους των μαχητικών έκανε τον γύρο του κόσμου.

Ο ερημίτης «γαντζωμένος» στην άκρη του γκρεμού να κουνά τη σημαία και οι πιλότοι να περνούν τόσο κοντά του που τα πρόσωπα τους να διακρίνονται.

Οι φωτογραφίες είναι εκπληκτικές, σπάνιες και αν μη τι άλλο σε ανατριχιάζουν. Είναι από αυτές τις εικόνες που σε κάνουν περήφανο, που ζηλεύεις γιατί δεν είσαι εκεί.

Κάποιες φορές το σκηνικό επαναλαμβάνεται και με σκάφη του Πολεμικού Ναυτικού, ενώ δεν είναι λίγοι οι προσκυνητές που όταν τυχαίνει να βρίσκονται σε τέτοιες στιγμές παίρνουν και αυτοί μια σημαία και συμμετέχουν. Αυτός ο ερημίτης έχει μετατραπεί σε έναν «προστάτη» των αεροπόρων. Τους βλέπει όταν πηγαίνουν για τις αερομαχίες και τους περιμένει να γυρίσουν πάλι από το ίδιο σημείο.

Πολλοί πιλότοι δεν έχουν μείνει μόνο στον χαιρετισμό από αέρος. Τον έχουν αναζητήσει και τον έχουν επισκεφθεί στο κελί του που πλέον είναι γεμάτο ενθύμια.

Μέχρι και στολή πιλότου του έχουν δώσει με το όνομα του γραμμένο πάνω της «Μοναχός Ιωσήφ» και δίπλα «Είσαι έτοιμος για το ταξίδι της ζωής».

Η ιστορία του

Γεννήθηκε στην Κόρινθο πριν 55 χρόνια. Είναι γιος παπά. Τον βάφτισαν Χρήστο, αλλά αυτός προτίμησε να ακολουθήσει το Χριστό και το 1983 έγινε ο Μοναχός Ιωσήφ της Μονής Μεγίστης Λαύρας. Ήταν μόλις 25 ετών.

Στο κελί του Αγίου Μηνά στη Βίγλα βρέθηκε τυχαία, αν και οι μοναχοί δεν θεωρούν τίποτα τυχαίο.

Ο τότε Ηγούμενος της Λαύρας έψαχνε κάποιον νέο, δυνατό που «να πιάνουν τα χέρια του» για να πάει στο μικρό κελί στην άκρη του βουνού, να το συντηρήσει. Ο τελευταίος ένοικος του είχε φύγει από τη ζωή και τα καντήλια του δεν άναβαν πια, σαν το τραγούδι που μαθαίναμε στο Κατηχητικό... «εις το βουνό ψηλά εκεί είναι εκκλησιά ερημική».

Σ αυτό το εκκλησάκι το ερημικό, που πρωτοχτίστηκε τον 19ο αιώνα, ο Ιωσήφ φρόντισε να ξανακουστεί η καμπάνα και τα καντήλια να μην ξανασβήσουν.

Λένε ότι το σημείο που βρίσκεται το μοναστηράκι, Κελλί κατά την αγιορείτικη ορολογία, βλέπει στο σημείο όπου ο Μαρδώνιος το 492π.Χ. έχασε το μισό του στόλο εκστρατεύοντας εναντίον των Ελλήνων.

Ο Ιωσήφ σαν γνήσιος Αγιορείτης, δεν συμπαθεί ιδιαίτερα την δημοσιότητα. Για να τον βρει κάποιος πρέπει να κάνει μεγάλο κόπο. Ότι έχει να πει το λέει στους προσκυνητές που τον επισκέπτονται.

Άλλωστε αν ήθελε «πολυκοσμία» δεν θα ζούσε σ' ένα μικρό μοναστηράκι στην άκρη του «πουθενά».

Αν πάντως είστε τυχεροί μπορεί να τον συναντήσετε και εκτός Αγίου Όρους σε κάποια θρησκευτική πανήγυρη. Είναι από τους πιο γνωστούς ιεροψάλτες του Αγίου Όρους και συχνά επισκέπτεται Μητροπόλεις και Πατριαρχεία που τον προσκαλούν για να ψάλλει.

Κείμενο: Λουδάρος Ανδρέας

Πηγή: dogma.gr